Lietas Nr. C32261913
Lietas arhīva Nr. CA-0111-17/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2017.gada 7.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Lelde Grauda,
tiesnese Milda Zelmene, tiesnese Dzintra Zvaigznekalna-Žagare,
ar sekretāri Zani Eihenbergu,
piedaloties prasītāju /pers. A/ un /pers. B/ pārstāvim /pers. C/, atbildētājas /pers. D/, atbildētājas /pers. E/ pārstāvim un atbildētājam /pers. F/, zvērinātai advokātei Intai Saatčianei,
atklātā tiesas sēdē, Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. A/ un /pers. B/ prasībā pret /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ par zemes kopīpašuma dalītas lietošanas kārtības noteikšanu un /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ pretprasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par zemes kopīpašuma dalītas lietošanas kārtības noteikšanu sakarā ar /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Nekustamais īpašums /adrese/ sastāv no dzīvojamās mājas, kas ir sadalīta četros dzīvokļu īpašumos ar kopīpašumā esošu daļu, un kopīpašumā esoša zemes gabala 2367 kvadrātmetru platībā.

[2] Prasītāja/pers. A/ (iepriekšējais uzvārds – /V/) ir dzīvokļu Nr. 1 un Nr. 3 īpašniece, prasītāja /pers. B/ ir dzīvokļa Nr. 2 īpašniece, bet atbildētāji /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ ir dzīvokļa Nr. 4 /adrese/ kopīpašnieki.
Pie dzīvokļa īpašuma Nr. 1 /adrese/ pieder 842/3747 domājamās daļas, pie dzīvokļa īpašuma Nr. 2 /adrese/ pieder 1025/3747 domājamās daļas, pie dzīvokļa īpašuma Nr. 3 /adrese/ pieder 841/3747 domājamās daļas un pie dzīvokļa īpašuma Nr. 4 /adrese/ pieder 1039/3747 domājamās daļas no kopīpašumā esošā zemes gabala /adrese/ 2367 kvadrātmetru platībā.

[3] Prasītājas/pers. A/ un /pers. B/ cēlušas prasību pret /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ par zemes kopīpašuma dalītas lietošanas kārtības noteikšanu.
Prasītājas norāda, ka kopīpašumā esošā zemesgabala lietošana notiek haotiski un būtībā ir atkarīga no katra konkrētā dzīvokļu īpašnieka personiskām iegribām. Prasītājām jau ilgāku laiku pastāv pretenzijas pret atbildētājiem, jo atbildētāji faktiski ir uzurpējuši tiesības lietot praktiski visu kopīgo zemesgabalu tikai savām vajadzībām.
Prasītāju ieskatā pamatoti ir, ka viena zemesgabala daļa atbildētājiem nepieciešama saimniecības ēkas lietošanai, pret to prasītājiem nav iebildumu. Taču atbildētāji pie pašas dzīvojamās mājas ieejas durvīm bez saskaņošanas ar citiem dzīvokļu īpašniekiem, namu pārvaldi un būvvaldi ir nelikumīgi izbūvējuši sev kanalizācijas uzkrāšanas bedri un ierīkojuši autostāvvietu savai automašīnai. Savukārt otrpus mājai, tieši zem prasītājai /pers. B/ piederošā dzīvokļa logiem, atbildētāji, ne ar vienu nesaskaņojot, iestādījuši atsevišķus krūmus, nelielus kociņus un izveidojuši puķu dobes. Visi šie atbildētājas iestādītie augi apgrūtina skatu pa logu, kā arī aizēno prasītājai /pers. B/ piederošā dzīvokļa logus, traucējot tajos iekļūt saules gaismai. Uz lūgumiem šos logiem priekšā iestādītos krūmus un kociņus apzāģēt vai pārstādīt citur, lai tie neaizēnotu logus, atbildētāji nereaģē. Visi šie augi ir sastādīti pie pašas mājas aptuveni 1 metra attālumā no sienas, kas padara par neiespējamu nepieciešamības gadījumā pie ēkas piebraukt avārijas tehnikai vai speciālajai tehnikai ēku remonta darbu veikšanai. Savukārt tieši zem prasītājai /pers. A/ piederošā dzīvokļa Nr. 1 logiem atbildētāji pēdējā gada laikā, pēc tam, kad tika ierosināts jautājums par zemesgabala dalītu lietošanu, haotiski vietām ir mēģinājuši steigā izveidot puķu un citu augu dobes, tādejādi cenšoties radīt fikciju, ka viņiem ir nepieciešams izmantot visu zemesgabalu.
Neviena no šīm darbībām nekad nav tikusi saskaņota ar prasītājām un prasītājas nekad
tādām nav piekritušas. Uz jebkuriem aizrādījumiem no prasītāju puses atbildētāji reaģē agresīvi un ar apvainojumiem. Atbildētāji neļauj kopējo zemesgabalu citiem dzīvokļu īpašniekiem izmantot arī dzīvojamās mājas uzlabošanai. Tā, piemēram, kad uz prasītājas /pers. A/ pasūtītā projekta pamata tika veikti lietus notekūdeņu novadīšanas sistēmas izbūves darbi, kas bija akūti nepieciešami, lai novērstu turpmāku mājas pamatu un pagrabstāva telpu samirkšanu lietu laikā, atbildētāji metās pie strādniekiem, kas raka zālājā padziļinājumu, kurā ieguldīt lietus notekūdeņu novadīšanas sistēmas caurules, un agresīvā tonī aizliedza viņiem turpināt darbu un pat sāka bērt ciet jau izrakto padziļinājumu. Šī atbildētāju rīcība tika nofilmēta un, ja atbildētāji to noliegs, tiks iesniegta tiesā kā videomateriāls.
Norādīto iemeslu dēļ, lai sakārtotu jautājumu par kopīgā zemesgabala lietošanu un katrs zemesgabala kopīpašnieks skaidri zinātu to zemesgabala daļu, kuru viņš var netraucēti lietot savām vajadzībām, kā arī, lai novērstu, ka agresīvākais un uzstājīgākais zemes kopīpašnieks atstumj citus zemesgabala kopīpašniekus no zemesgabala lietošanas, prasītājas ierosināja noteikt zemesgabala dalītas lietošanas kārtību.

[4] Atbildētāji/pers. F/, /pers. D/ un /pers. E/ 2013.gada 7.maijā cēluši tiesā pretprasību par zemes kopīpašuma dalītas lietošanas kārtības noteikšanu.
Atbildētāji norāda, ka prasītāju prasību atzīst daļēji, proti, piekrīt, ka ir nepieciešams noteikt zemes kopīpašuma dalītas lietošanas kārtību, bet neatzīst prasību pārējā daļā, proti, nepiekrīt prasītāju piedāvātajam lietošanas kārtības variantam, tāpēc ceļ pretprasību.

[5] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu prasība apmierināta, bet pretprasība noraidīta.

Spriedums ietver šādus argumentus.

[5.1] Abas puses tiesas sēdē ir apliecinājušas, ka starp tām pastāv ilgstošas nesaskaņas un sadzīviski konflikti, tādēļ zemes gabala kopīga lietošana nav iespējama.

Prasītāju iesniegtajā sertificētas mērnieces /pers. I/ 2012.gada 15.oktobra plānā „Zemes domājamo daļu lietošanas priekšlikums" (lietas 22.lapa) redzams, ka zemes gabalu ir iespējams sadalīt vairākos gabalos, to pieļauj gan ēkas novietojums uz zemes gabala, gan zemes gabala platība – 2367 kvadrātmetri.

Kā izriet no prasītāju piedāvātā plāna un atbildētāju piedāvātā plāna – sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa lietošanas kārtības plāna (lietas 57.lapa) –, starp pusēm pēc būtības nav strīda, ka kopīgā lietošanā saglabājama zemes gabala daļa, kas atrodas zem dzīvojamās mājas.

Starp pusēm arī nav strīda, ka kopīgā lietošanā saglabājama zemes gabala daļa, kas atrodas zem iebraucamā ceļa, lai gan starp pusēm pastāv strīds par ceļa novietojumu un platību.

Tāpat no prasītāju un atbildētāju plāniem izriet, ka starp pusēm nav strīda, ka zemesgabals, kas atbildētāju iesniegtajā sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa lietošanas kārtības plānā apzīmēts ar „D2", 153 kvadrātmetru platībā ir nododams atbildētāju lietošanā.

Atbildētāji papildus vēlas, lai viņu lietošanā tiktu nodoti vēl divi zemes gabali „D1" un „D3" – attiecīgi 241 kvadrātmetru un 69 kvadrātmetru platībā. Atbildētāju plānā, neņemot vērā koplietošanā nododamo zemes gabalu, zemes gabals sadalīts deviņos atsevišķi izvietotos gabalos, no kuriem trīs nododami dzīvokļa Nr. 2 īpašniecei /pers. B/ un trīs nododami dzīvokļu Nr. 1 un 3. īpašniecei /pers. A/, un trīs nododami atbildētāju kā dzīvokļa Nr. 4 kopīpašnieku lietošanā.

Savukārt prasītāju plānā redzams, ka, neņemot vērā koplietošanā nododamo zemes gabalu, zemes gabals sadalīts četros atsevišķos gabalos, no tiem divi nododami dzīvokļa Nr. 2 īpašniecei /pers. B/, viens nododams atbildētāju kā dzīvokļa Nr. 4 kopīpašnieku lietošanā un viens nododams dzīvokļu Nr. 1 un Nr. 3 īpašniecei /pers. A/.

/pers. A/ nododamais zemesgabals prasītāju plānā ir papildus sadalīts, norādot, kura zemes gabala daļa ir attiecināma uz kuru dzīvokli, taču abas daļas faktiski veido vienu gabalu.

Atbildētāju plānā nav norādes uz /pers. A/ nododamo zemes gabalu piesaisti katram no dzīvokļiem.

Tiesa atzīst, ka, ņemot vērā saprāta un lietderības apsvērumus, nenoliedzami ir vairāk atbalstāms tāds zemes gabala sadales variants, kas katra kopīpašnieka lietošanā paredz nodot pēc iespējas viengabalainu un kompaktu zemes gabalu, ja vien tas nav pret zemes gabala izmantošanas mērķi un netraucē iespēju to lietot.

Izvērtējot sertificētas mērnieces /pers. I/ 2012.gada 15.oktobra plānu „Zemes domājamo daļu lietošanas priekšlikums", tiesa atzīst, ka zemes gabals, neņemot vērā daļu, kas paliek kopīgā lietošanā, ir sadalīts, ievērojot Civillikuma 1070.panta pirmajā daļā noteikto principu, proporcionāli katram dzīvokļa īpašniekam piederošās zemes gabala domājamās daļas lielumam.

No plāna un prasītāju iesniegtajām fotogrāfijām arī izriet, ka dalītā lietošanā nododamajām zemesgabala daļām ir brīva pieeja no koplietošanas ceļa un tās ir izvietotas pēc iespējas tuvāk konkrētajam dzīvokļa īpašumam, un ir pārredzamas no attiecīgā dzīvokļa logiem.

Turklāt prasītāju piedāvātā zemesgabala sadale nodrošina, ka dzīvokļa īpašnieki var piekļūt palīgbūvēm, ko tie vēsturiski lieto. Par minēto faktu lietā strīda nav.

Savukārt sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa lietošanas kārtības plāns, kā izriet no pretprasības un atbildētāju paskaidrojumiem, balstīts galvenokārt uz atbildētāju viedokli par vēsturisko lietošanu un ieradumiem.

Nevar noliegt, ka dalītas lietošanas noteikšanā būtu vēlams ņemt vērā jau pastāvošo lietošanas kārtību, tajā daļā, kādā tā apmierina puses. Taču konkrētajā gadījumā prasītāji dzīvokļu Nr. 1, Nr. 2 un Nr. 3 īpašnieki nepiekrīt atbildētāju paradumiem atbilstošai dalītai lietošanai, un tieši tāpēc tiesā ir celta prasība. Visiem kopīpašniekiem ir vienlīdzīgas tiesības noteikt rīcību ar kopīpašumu, kas izriet no Civillikuma 1068.panta – rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu [..]. Līdz ar to atbildētāju ieradumi nevar būt galvenais kritērijs, vadoties no kura būtu nosakāma dalīta lietošanas kārtība.

Vērtējot apstākli, ka saskaņā ar prasītāju piedāvāto plānu atbildētājiem nebūs pieejams kājceliņš, kas iezīmēts atbildētāju plānā starp zemes gabaliem „B1" un „B2", tiesa atzīst, ka tas nav vērā ņemams apstāklis, jo atbildētājiem nav šķēršļu piekļūšanai mājai lietot blakus esošo koplietošanā paliekošo iebraucamo ceļu.

Lietas materiālos esošajā SIA /Nosaukums D/ sertificētas mērnieces /pers. J/ 2014.gada 25.septembra atzinumā (lietas 73.–74.lapa) redzams, ka kā trūkums prasītāju piedāvātajam plānam ir norādīts apstāklis, ka koplietošanas ceļa daļā ir koki, un ceļš ir pārnests, un relfēja dēļ (starpība 1,5 m) nav iespējams iekļūt pa ceļu mājā.

Tiesa kritiski vērtē minēto atzinumu, jo, kā redzams sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa lietošanas kārtības plānā, iebraucamā ceļa austrumu mala ir izvietota precīzi tādā pašā attālumā no zemes gabala austrumu malas, kā 2014.gada 25.septembra atzinumam pievienotajā shēmā. Proti, atzinumā minētie trūkumi tādā gadījumā vienlīdz attiecas uz abiem plāniem, gan prasītāju, gan atbildētāju piedāvāto.

Tāpat nav strīda, ka koplietošanas ceļš dabā pastāv, to apliecina gan prasītāju, gan atbildētāju lietas materiālos iesniegtās fotogrāfijas. Tiesa atzīst, ka ceļš dabā atrodas plānos iezīmētajā vietā, un iespējamās novirzes plānos no reālās situācijas ir nelielas. Nav konstatēts, ka būtu nepārvarami šķēršļi, kas liegtu koplietošanas iebraucamā ceļa izvietojumu noteikt atbilstoši sertificētas mērnieces /pers. I/ 2012.gada 15.oktobra plānam „Zemes domājamo daļu lietošanas priekšlikums" vai sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa lietošanas kārtības plānam.

Atbildētāju minētajiem argumentiem par to, ka /pers. A/ ir veikusi nelikumīgu logu nomaiņu dzīvojamā mājā, tiesas ieskatā nav nekādas nozīmes jautājuma par zemesgabala dalītas lietošanas kārtības noteikšanu izšķiršanā. Tāpat gan atbildētāju, gan prasītāju iepriekš Rīgas pilsētas būvvaldē veiktie saskaņojumi attiecībā uz zemes gabala labiekārtojumu nav saistoši, nosakot dalītas lietošanas kārtību, jo nav konstatēts, ka visi kopīpašnieki būtu vienojušies par šiem labiekārtojumiem.

Tiesas ieskatā sertificētas mērnieces /pers. I/ 2012.gada 15.oktobra plāns „Zemes domājamo daļu lietošanas priekšlikums" ir atzīstams par optimālāko, turklāt tas atbilst visu kopīpašnieku, arī atbildētāju, interesēm. Daļa no atbildētājiem atsevišķā lietošanā nododamā zemesgabala saskaņā ar šo plānu atbilst atbildētāju vēlmēm, jo sakrīt ar atbildētāju priekšlikumu („D2").

Attiecībā uz prasītāju piedāvāto sertificētas mērnieces /pers. I/ 2012.gada 15.oktobra plānu tiesa nekonstatē nevienu apstākli, kas netaisnīgi ierobežotu atbildētājus vai traucētu gūt labumu no zemesgabala, izņemot argumentu, ka plāns neatbilst atbildētāju ieradumiem. Attiecībā uz augu stādījumiem un pagaidu autostāvvietu tiesa atzīst, ka to atrašanās vieta ir izmaināma un šie apstākļi ir atrisināmi.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma un zemes lietošanas kārtība ir nosakāma saskaņā ar sertificētas mērnieces /pers. I/ 2012.gada 15.oktobra plānu „Zemes domājamo daļu lietošanas priekšlikums".

Savukārt sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa lietošanas kārtības plāns tiesas ieskatā nerada iespēju izmantot atsevišķā lietošanā nodotās zemesgabala daļas netraucēti, individuāli un savām vajadzībām, un sadale vairākos nelielos atsevišķos gabalos nav loģiska un saprātīga.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pretprasība nav pamatota un ir noraidāma, jo atbildētāju piedāvātais sertificētas mērnieces /pers. J/ 2013.gada 22.aprīļa

lietošanas kārtības plāns neatbilst lietderības un saprāta apsvērumiem, un atbildētāji nav pierādījuši, ka pastāvētu kādi īpaši apstākļi, kādēļ nepieciešama tik komplicēta sadale, izņemot savus ieradumus, kurus pārējie dzīvokļu īpašnieki nav akceptējuši.

[5.2] Apmierinot prasību, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājiem prasītāju labā piespriež tiesas izdevumus.

Par prasības celšanu prasītājas samaksājušas valsts nodevu 50 Ls jeb 71,14 EUR, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 30,10 Ls jeb 42,83 EUR, kas viņu labā piespriežama no atbildētājām solidāri.

[6] /pers. F/ savā un līdzatbildētāju vārdā iesniedzis apelācijas sūdzību par minēto spriedumu, norādot, ka pārsūdz to pilnībā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasītāja /pers. A/ dzīvokļu īpašumu ieguva tikai 2011.gada 15.novembrī un šajos dzīvokļos nedzīvo, jo ir nodevusi dzīvokļus īrnieku un citu personu lietošanā, un arī zemes gabalu pati neizmanto.

Atbildētāji iekopuši zemes gabalu „D1" (pēc SIA /Nosaukums D/ izstrādātā plāna), kas atrodas zem atbildētāju logiem, un izmanto šo zemes gabalu savām vajadzībām vairākus gadu desmitus. Tiesa atbildētāju iekopto zemes gabalu nodevusi lietošanā dzīvokļa Nr. 2 īpašniecei /pers. B/.

Tiesa nav izvērtējusi, ka pēc prasītāju iesniegtā plāna dzīvokļa Nr. 1 īpašniekam no koplietošanā nodotā iebraucamā ceļa nav iespējams brīvi piekļūt viņa lietošanā nodotajam zemes gabalam.

Tiesa atzīst, ka dalītas lietošanas noteikšanā būtu vēlams ņemt vērā jau pastāvošo lietošanas kārtību tikai tajā daļā, kādā tā apmierina puses, bet konkrētajā gadījumā tiesa pilnībā respektējusi tikai prasītāju viedokli, bet nav ņemti vērā atbildētāju argumenti, ka pastāvošā lietošanas kārtība ilgusi vairākus gadu desmitus un nesaskaņas sākās, kad dzīvokļus Nr. 1 un Nr. 3 nopirka /pers. A/.

Tiesa pasliktina atbildētāju līdzšinējās tiesības lietot kājceliņu starp zemes gabaliem „B1" un „B2", uzskatot, ka atbildētājiem piekļūšanai pie mājas jālieto iebraucamais ceļš, kurš nav piemērots, lai pa to ietu kājām. Turklāt /pers. F/ uz kājceliņa bijušo veco pakāpienu vietā par saviem naudas līdzekļiem 2012.gada oktobrī daļēji rekonstruējis un uzstādījis jaunus piecus pakāpienus.

Atbildētājiem atvēlētajā zemes gabalā vairāk kā 70 kvadrātmetru platumā iekļaujas iebraucamais ceļš, tādējādi atbildētāju atsevišķā lietošanā nodoto zemes gabalu visi līdzīpašnieki lietos kā iebraucamo ceļu un brauks ar automašīnām, līdz ar to tiesas spriedumu nevarēs izpildīt. Starp pusēm pastāv strīds par ceļa novietojumu un platību, taču ar tiesas spriedumu šis strīds tā arī nav atrisināts.

Tiesa, apmierinot prasību pēc prasītāju iesniegtā sadales plāna, spriedumā norāda, ka katra kopīpašnieka lietošanā paredz nodot pēc iespējas viengabalainu un kompaktu zemes gabalu, taču dzīvokļa Nr. 2 īpašniecei /pers. B/ tiek nodoti lietošanā divi atsevišķi zemes gabali. Tā ir iekopta dārza teritorija, savukārt „D3" ir atbildētāju automašīnu stāvvieta, bet uz „D2" gabala atrodas atbildētāju lietošanā nodotā palīgceltne. Uz zemes gabala „C3" dārzu ir iekopusi prasītāja /pers. B/, un uz zemes gabala „C2" prasītāja /pers. B/ ir iestādījusi stādus, bet uz „C1" atrodas /pers. B/ lietošanā nodotā palīgceltne.

[7] Apelācijas instancē abas puses ir iesniegušas jaunus dalītas lietošanas kārtības plānus.

Prasītāji ir iesnieguši sertificētas mērnieces /pers. I/ 2017.gada 3.februāra izstrādāto zemes gabala sadalījuma lietošanas kārtības plānu, savukārt atbildētāji iesnieguši sertificētas mērnieces /pers. L/ 2017.gada 24.janvāra zemes gabala sadalījuma lietošanas kārtības plānu.

[8] Prasītāji precizē sākotnēji celtajā prasībā ietverto 2.prasījumu, izsakot to šādā precizētā redakcijā:

„2. Noteikt pušu kopīpašumā esošā zemesgabala 2367 kv.m platībā, kas atrodas /adrese/, dalītas lietošanas kārtību dzīvokļu īpašnieku starpā atbilstoši prasītāju iesniegtajam sertificētas mērnieces /pers. I/ 2017.gada 3.februārī izstrādātajam projektam, kas paredz:

Kopīgā lietošanā saglabāt projektā iezīmēto zemesgabala daļu, kas atrodas zem dzīvojamās mājas un ap iebraucamo ceļu 608 kv.m. platībā;

Dzīvokļa Nr.1 īpašniecei /pers. A/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu 393 kv.m.;

Dzīvokļa Nr.2 īpašniecei /pers. B/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 218 kv.m. un 266 kv.m. platībā;

Dzīvokļa Nr.3 īpašniecei /pers. A/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu 392 kv.m. platībā;

Dzīvokļa Nr.4 kopīpašniekiem /pers. F/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 92 kv.m. un 398 kv.m. platībā."

[9] Tiesas sēdē prasītāju /pers. A/ un /pers. B/ pārstāvis /pers. C/ prasību uzturēja, lūdza to apmierināt atbilstoši sertificētas mērnieces /pers. I/ 2017.gada 3.februārī izstrādātajam zemes gabala sadalījuma lietošanas kārtības plānam.

Atbildētāju/pers. D/ un /pers. E/ pārstāvis un atbildētājs /pers. F/ un viņa pārstāve zvērināta advokāte Inta Saatčāne pretprasību uzturēja, lūdza noteikt zemes gabala lietojumu atbilstoši sertificētas mērnieces /pers. L/ 2017.gada 24.janvāra zemes gabala sadalījuma lietošanas kārtības plānam.

Motīvu daļa

[10] Noklausoties prasītāju /pers. A/ un /pers. B/ pārstāvja /pers. C/ un atbildētāju /pers. D/ un /pers. E/ pārstāvja un atbildētāja /pers. F/ un viņa pārstāves zvērinātas advokātes Intas Saatčānes paskaidrojumus, pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, tiesas kolēģija uzskata, ka uzturētā prasība ar tās precizējumiem apelācijas instances tiesā ir apmierināma, bet pretprasība noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Spriedums apelācijas kārtībā pārsūdzēts pilnībā.

Tiesvedības gaitā apelācijas instances tiesā puses vienojušās par vairākiem saskares momentiem, kā arī, lai pietuvinātu katras no pusēm redzējumu otras puses velmēm, ir atkārtoti lūgušas izstrādāt jaunus zemes lietošanas kārtības projektus, tādejādi samazinot atšķirības lietošanas kārtības redzējumā.

Prasītāji ir iesnieguši sertificētas mērnieces /pers. I/ izstrādāto 2017.gada 3.februāra „Zemes domājamo daļu lietošanas priekšlikumu", savukārt atbildētāji iesnieguši sertificētas mērnieces /pers. L/ 2017.gada 24.janvāra zemes gabala sadalījuma „Lietošanas kārtības plānu".

Prasītājas lūdz noteikt pušu kopīpašumā esošā zemesgabala 2367 kvadrātmetru platībā, kas atrodas /adrese/, dalītas lietošanas kārtību dzīvokļu īpašnieku starpā atbilstoši prasītāju iesniegtajam sertificētas mērnieces /pers. I/ 2017.gada 3.februārī izstrādātajam projektam, kas paredz:

kopīgā lietošanā saglabāt projektā iezīmēto zemesgabala daļu, kas atrodas zem dzīvojamās mājas un ap iebraucamo ceļu, 608 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.1 īpašniecei /pers. A/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu, 393 kvadrātmetrus;

dzīvokļa Nr.2 īpašniecei /pers. B/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 218 kvadrātmetru un 266 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.3 īpašniecei /pers. A/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu 392 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.4 kopīpašniekiem /pers. F/, /pers. D/ un /pers. E/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 92 kvadrātmetru un 398 kvadrātmetru platībā.

Savukārt atbildētāji koplietošanā lūdz noteikt 644 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „A", dzīvokļa Nr.1 īpašniecei /pers. A/ nodot 387 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „B", dzīvokļa Nr.2 īpašniecei /pers. B/ nodot 471 kvadrātmetru, kas plānā atzīmēts ar daļu „C", tajā skaitā 267 kvadrātmetrus un 204 kvadrātmetrus, dzīvokļa Nr.3 īpašniecei /pers. A/ nodot 387 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „D", dzīvokļa Nr.4 kopīpašniekiem /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ nodot 478 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „E", tajā skaitā 403 kvadrātmetrus un 75 kvadrātmetrus.

Pie dzīvokļa īpašuma Nr. 1 /adrese/ pieder 842/3747 domājamās daļas, pie dzīvokļa īpašuma Nr. 2 pieder 1025/3747 domājamās daļas, pie dzīvokļa īpašuma Nr. 3 pieder 841/3747 domājamās daļas un pie dzīvokļa īpašuma Nr. 4 pieder 1039/3747 domājamās daļas no kopīpašumā esošā zemes gabala /adrese/ 2367 kvadrātmetru platībā.

[10.1] Atbilstoši prasītāju precizētajam plānam koplietošanā tiek saglabāta zemesgabala daļa zem dzīvojamās mājas un zem un ap iebraucamo ceļu ar kopējo platību 608 kvadrātmetri, bet atsevišķā lietošanā sadalāmās zemesgabala daļas platība veido 1759 kvadrātmetrus.

Atbilstoši atbildētāju precizētajam plānam koplietošanā tiek saglabāta zemesgabala daļa zem dzīvojamās mājas, kā arī ap to un zem un ap iebraucamo ceļu ar kopējo platību 644 kvadrātmetri, bet atsevišķā lietošanā sadalāmās zemesgabala daļas platība veido 1723 kvadrātmetrus.

Koplietošanā atstātā teritorijas daļa ap iebraucamo ceļu ir pietiekami plaša, lai to varētu izmantot iešanai kājām, turklāt nodrošina jebkura veida avārijas transporta, kam parastais iebraucamais ceļš būtu par šauru, iebraukšanu.

Salīdzinot pušu iesniegtos lietošanas plānus, vizuālas atšķirības koplietošanas zemes gabala izvietojumā tiesas kolēģija nesaskata. 36 kvadrātmetru atšķirība (644 kvadrātmetri – 608 kvadrātmetri) veidojas, atbildētājiem pieprasot teritoriju apmēram 1 metra platumā ap dzīvojamās mājas sienu.

Tiesas kolēģija, noklausoties pušu argumentus saistībā ar pušu atšķirīgo redzējumu attiecībā par minētajiem 36 kvadrātmetriem, uzskata, ka prasība ir apmierināma, bet pretprasība šai daļā noraidāma, pušu kopīgā lietošanā nosakāmi 608 kvadrātmetri šādu apsvērumu dēļ.

[10.1.1] Likuma izpratnē dzīvokļa īpašums daudzdzīvokļu mājā ir katra īpašnieka atsevišķais īpašums kopā ar attiecīgo kopīpašuma domājamo daļu (sk. likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 1.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otro daļu).

Uz kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu mājas daļu attiecināmi Civillikuma 1067.–1072.panta noteikumi (sk. likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 3.panta otro daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 4.panta otro daļu). Civillikuma 1068.panta pirmās daļas noteikumi piemērojami tiktāl, ciktāl Dzīvokļu īpašuma likuma 17.panta sestajā, septītajā, astotajā un devītajā daļā nav noteikts citādi (sk. Dzīvokļu īpašuma likuma 4.panta otro daļu).

Kopīpašnieku savstarpējās attiecības reglamentētas Civillikuma 1068.pantā, kura pirmajā daļā noteikts, ka rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti.

No vienas puses, norma aprobežo kopīpašnieka rīcības brīvību. Tomēr, no otras puses, tās regulējums balstās uz kopīpašuma institūta būtību un nodrošina tādu tiesisko stāvokli, ka ikviena kopīpašnieka tiesības tiek aizsargātas un visu kopīpašnieku savstarpējās attiecībās tiek ievērots taisnīgums.

Tādējādi šī norma vienlīdz aizsargā visu kopīpašnieku tiesības, kā arī nodrošina, ka ikviens no tiem var taisnīgi īstenot savas tiesības uz īpašumu.

Kā jebkurām īpašnieka tiesībām, arī kopīpašnieku tiesībām piemīt gan pozitīvais, gan arī negatīvais saturs. Kopīpašnieka tiesību negatīvais saturs ir tiesība iebilst pret tādu viena kopīpašnieka vai visu pārējo kopīpašnieku rīcību, ar kuru viņi mēģina bez kopīpašnieka piekrišanas apgrūtināt īpašuma priekšmetu ar lietu tiesībām, atsavināt to pilnībā vai pa daļām vai arī kaut kā to pārgrozīt. Savukārt kopīpašnieka tiesību pozitīvais saturs ir tiesības valdīt, lietot kopīpašuma priekšmetu un rīkoties ar to kā kopumā, tā arī pa noteiktām atsevišķām daļām, bet tikai ar visu pārējo kopīpašnieku piekrišanu (sk. Rozenfelds J. Lietu tiesības. 4. labotais, papildinātais izdevums. Rīga: Zvaigzne ABC, 2011, 52.–53. lpp.).

Civillikuma 1068.pants nosaka aizliegumu ikvienam kopīpašniekam vienpersoniski rīkoties ar visu kopīpašumā esošo lietu vai tās atsevišķu daļu. Kopīpašniekam, kas ar lietu rīkojies bez visu pārējo kopīpašnieku piekrišanas, ir pienākums atlīdzināt šādas rīcības rezultātā nodarītos zaudējumus.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija norāda, ka rīcībai ar kopīpašumu, tostarp veicot dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un uzturēšanu ir jābūt saskaņotai, līdz ar to atbildētāju arguments, ka sienu nevarēs remontēt, ja koplietošanā netiks saglabāts zemesgabals viena metra platumā no mājas sienas, neatbilst Civillikuma regulējumam par rīcību ar kopīpašuma priekšmetu.

[10.1.2] Turklāt atbildētāji ir izvirzījuši argumentu, ka prasītājas to lietošanā nodoto zemes gabalu nožogos un tāpēc atbildētāji nevarēs laistīt viņu lietošanā nodoto zemes gabalu no sava īpašuma otrā stāva loga.

No atbildētāju teiktā izriet, ka viņi no virtuves caur dzīvojamo istabu un istabas logu izvelk laistāmo šļūteni, kuru pieslēdz pie virtuves krāna, un pa mājas sienu no otrā stāva loga novirza uz dārzu.

Atbildētājus apmierina šādi iedibinātā dārza laistīšanas sistēma, un viņi to grib turpināt arī turpmāk, taču, ja prasītāja, kuras dzīvokļa īpašums atrodas pirmajā stāvā un lietošanā esošais zemes gabals būs tieši līdz ar mājas sienu pie prasītājas loga, to nožogos, tad atbildētājs, iespējams, nevarēs novirzīt sava dārza laistīšanai pa otra stāva logu izvilkto šļūteni, jo tā nonāks prasītājas lietošanā nodotajā teritorijā, kura turklāt ir nožogota.

Tiesas kolēģijas ieskatā atbildētāju dārza laistīšanai iespējams rast arī citus tehniskus risinājumus, kuri būs praktiski realizējami bez atbildētāju pārvietošanās gar dzīvojamās mājas sienu, gar prasītājas logiem. Atbildētāju vēlme turpināt iedibināto dārza laistīšanas praksi vien nevar būt pamats, lai atzītu, ka teritorija apmēram 1 metra platumā ap dzīvojamās mājas sienu būtu nododama kopējai lietošanai, jo, nosakot kopīpašuma lietošanas kārtību, ir jāsamēro visu kopīpašnieku intereses.

Turklāt atbildētāji norāda, ka šajā pusē ir atbildētāju pagraba daļas logs. Tajā pašā laikā ūdens (padeves krāna) pagrabā nav, līdz ar to laistīšana no pagraba caur logu netiek realizēta. Līdz ar to tiesas kolēģija norāda, ka atbildētāju pagraba daļas loga atrašanās vieta arī nevar būt pamats, lai gar sienu, kurā atrodas minētais logs, noteiktu apmēram 1 metru platu koplietošanas teritoriju. Tāpat tiesas kolēģija nekonstatē citus apstākļus, kuru dēļ atbildētājiem būtu jānodrošina piekļūšana pagraba logam no mājas ārpuses.

Līdz ar to tiesas kolēģija norāda, ka iepriekš minētie atbildētāju argumenti nevar būt pamats, lai noteiktu koplietošanu teritoriju apmēram 1 metra platumā ap dzīvojamās mājas sienu.

Turklāt tiesas kolēģija uzskata, ka prasītāju iespējamā vēlme viņu lietošanā nodoto zemes gabalu nožogot līdz pat dzīvojamās mājas sienai ir loģiski izskaidrojama, ņemot vērā to, ka starp prasītājām un atbildētājiem pastāv sarežģītas un pat naidīgas attiecības, kuras savulaik novedušas pat pie miesas bojājumu nodarīšanas dzīvokļa Nr.1 un Nr.3 īpašnieces /pers. A/ mātei no atbildētājas /pers. D/ puses.

No lietas materiāliem pievienotās 2013.gada 10.oktobra lēmuma par drošības līdzekļa piemērošanu kopijas un 2014.gada 4.marta lēmuma par saukšanu pie krimināltabildības kopijas (lietas 1.sējuma 102.–103.lapa) izriet, ka atbildētājai /pers. D/ ticis piemērots drošības līdzeklis un viņa tikusi saukta pie krimināltabildības saistībā ar miesas bojājumu nodarīšanu dzīvokļa Nr.1 un Nr.3 īpašnieces /pers. A/ mātei /pers. P/.

[10.2] Prasītājas lūdz dzīvokļa Nr.1 īpašniecei /pers. A/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu, 393 kvadrātmetrus, savukārt atbildētāji lūdz viņai kā dzīvokļa Nr.1 īpašniecei nodot 387 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „B".

Tiesas kolēģija, salīdzinot abu pušu aktuālajos plānos iezīmēto zemes gabalu, secina, ka 6 kvadrātmetru atšķirība veidojas, atbildētājiem pieprasot

teritoriju apmēram 1 metra platumā ap dzīvojamās mājas sienu.

Tiesas kolēģija attiecībā uz minēto 1 metru no sienas savu argumentāciju sniedza [10.1] sadaļā, tāpēc uzskata, ka dzīvokļa Nr.1 īpašniecei nosakāmas lietošanas tiesības zemesgabalam 393 kvadrātmetru platībā.

[10.3] Prasītājas lūdz dzīvokļa Nr.2 īpašniecei /pers. B/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 218 kvadrātmetru un 266 kvadrātmetru platībā, savukārt atbildētāji dzīvokļa Nr.2 īpašniecei lūdz nodot 471 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „C", tajā skaitā 267 kvadrātmetri un 204 kvadrātmetri.

Tiesas kolēģija tāpat kā iepriekš dzīvokļa Nr.2 īpašniecei nodod zemesgabala daļu, 218 kvadrātmetrus, nevis 204 kvadrātmetrus, jo minētās platības atšķirības saistītas ar atšķirīgo pušu redzējumu par 1 metru platas teritorijas ap mājas sienu lietošanu.

Par otru dzīvokļa Nr.2 īpašniecei nododamo zemes gabalu strīds faktiski nepastāv, jo atšķiras tikai par 1 kvadrātmetru. Lai matemātiski izlīdzinātu lietošanas un īpašuma tiesību proporciju, nosakāmi 266 kvadrātmetri, nevis 267 kvadrātmetri.

[10.4] Prasītājas lūdz dzīvokļa Nr.3 īpašniecei /pers. A/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu 392 kvadrātmetru platībā, savukārt atbildētāji lūdz dzīvokļa Nr.3 īpašniecei nodot 387 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „D".

Tiesas kolēģija iepriekš sniegto motīvu dēļ uzskata, ka nododami 392 kvadrātmetri, par kuru izvietojumu strīds nepastāv.

[10.5] Prasītājas lūdz dzīvokļa Nr.4 kopīpašniekiem /pers. F/, /pers. D/ un /pers. E/ nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 92 kvadrātmetru un 398 kvadrātmetru platībā, bet atbildētāji lūdz dzīvokļa Nr.4 kopīpašniekiem nodot 478 kvadrātmetrus, kas plānā atzīmēts ar daļu „E", tajā skaitā 403 kvadrātmetri un 75 kvadrātmetri.

Kā jau iepriekš minēts, daļu apmēra atšķirības pušu redzējumā veido teritorija ap mājas sienu, līdz ar to sadalījums nosakāms atbilstoši prasībā norādītajam.

[11] Tā kā koplietošanā tiek saglabāta zemesgabala daļa zem dzīvojamās mājas un zem un ap iebraucamo ceļu ar kopējo platību 608 kvadrātmetri, bet atsevišķā lietošanā sadalāmās zemesgabala daļas platība ir 1759 kvadrātmetri, atbilstoši proporcionalitātes principam dzīvokļa Nr.1 īpašniekam atsevišķā lietošanā būtu nododama zemesgabala daļa 395 kvadrātmetru platībā (1759x842/3747=395), dzīvokļa Nr.2 īpašniekam 481 kvadrātmetru platībā (1759x1025/3747=481), dzīvokļa Nr.3 īpašniekam 395 kvadrātmetru platībā (1759x841/3747=395), dzīvokļa Nr.4 īpašniekiem 488 kvadrātmetru platībā (1759x1039/3747=488).

Prasītāju iesniegtais sadalījuma plāns atbilst iepriekš norādītajam proporcionalitātes principam.

[12] Prasības priekšmets ir nekustamā īpašuma lietošanas kārtības noteikšana.

Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt tiesību doktrīnā izteikto viedokli, ka Civillikuma 1070.panta pirmajā daļā paredzētā lietas dalāmība saprotama kā iespēja noteikt pietiekoši norobežotas kopīgās lietas daļas, kas atrodas katra kopīpašnieka individuālā valdījumā un lietošanā *(sk. Grūtups A., Kalniņš E. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. 2.izd. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 261.lp.)*.

Kopīpašumā esošas lietas dalīta lietošana nosakāma tādā veidā, ka katrs lietas kopīpašnieks atsevišķi, patstāvīgi un netraucēti no pārējo kopīpašnieku puses var šo lietu lietot. Citiem vārdiem sakot, dalītas lietošanas gadījumā nodalītajai daļai – konkrētai zemes vienībai – ir jābūt attiecīgā kopīpašnieka individuālā valdījumā un lietošanā.

Ņemot vērā minētās atziņas, tiesas kolēģija uzskata, ka lietošanas kārtība nosakāma atbilstoši prasītāju iesniegtajam aktuālajam plānam, nevis atbildētāju.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji [..].

[13.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmās daļas 3.punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atlīdzināmi izdevumu faktiskajā apmērā.

Prasītājas lūgušas piedzīt no atbildētājiem izdevumus, kas prasītājiem radušies sakarā ar rakstveida pierādījuma – jauna zemesgabala dalītas lietošanas plāna – iegūšanu, kopumā 290,40 EUR apmērā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietas materiāliem pievienotās SIA /Nosaukums L/ 2016.gada 3.novembra rēķina Nr. A2GR/2016/93 un 2016.gada 12.decembra rēķina Nr. A2GR/2016/110 kopijas kopsakarā ar /pers. A/ konta pārskatu (lietas 1.sējuma 252.–254.lapa) apliecina, ka prasītājai /pers. A/ ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – jauna zemesgabala dalītas lietošanas plāna iegūšanu – 290,40 EUR apmērā.

Ņemot vērā to, ka prasība ir apmierināma, no atbildētājiem par labu prasītājai /pers. A/ līdzīgās daļās piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 290,40 EUR apmērā.

[13.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmās daļas 1.punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību.

Atbildētāji lūguši piedzīt no prasītājām izdevumus zvērināta advokāta palīdzības samaksai atbilstoši iesniegtajiem zvērinātas advokātes Intas Saatčianes rēķiniem un maksājuma uzdevumiem.

Ņemot vērā to, ka prasība ir apmierināma, ar lietas vešanu saistīto izdevumu advokāta palīdzības samaksai piedziņai no prasītājām par labu atbildētājiem nav pamata.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ceļot prasību, prasītājas samaksājušas valsts nodevu 50 Ls jeb 71,14 EUR, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 30,10 Ls jeb 42,83 EUR. Līdz ar to no atbildētājiem par labu prasītājām līdzīgās daļās piespriežami tiesas izdevumi 113,97 EUR apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā ir bijuši 49,60 EUR.

Pie prasības iesniegšanas prasītājas tos bija apmaksājušas 42,83 EUR apmērā, līdz ar to starpība 6,77 EUR apmērā ir piedzenama līdzīgās daļās no atbildētājiem valsts ienākumos saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmās daļas jēgu un mērķi.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka lietā ir mainījušies faktiskie apstākļi, līdz ar to apelācijas instances nolēmums nav analogs ar pirmās instances

tiesas nospriesto.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt, pretprasību noraidīt.

Noteikt /pers. A/, /pers. B/, /pers. D/, /pers. F/ un /pers. E/ kopīpašumā esošā zemesgabala 2367 kvadrātmetru platībā, kas atrodas /adrese/, dalītas lietošanas kārtību atbilstoši sertificētas mērnieces /pers. I/ 2017.gada 3.februārī izstrādātajam projektam, kas paredz:

kopīgā lietošanā saglabāt projektā iezīmēto zemesgabala daļu, kas atrodas zem dzīvojamās mājas un ap iebraucamo ceļu 608 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.1 īpašniecei /pers. A/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu 393 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.2 īpašniecei /pers. B/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 218 kvadrātmetru un 266 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.3 īpašniecei /pers. A/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmēto zemesgabala daļu 392 kvadrātmetru platībā;

dzīvokļa Nr.4 kopīpašniekiem /pers. F/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, nodot atsevišķā lietošanā projektā iezīmētās zemesgabala daļas 92 kvadrātmetru un 398 kvadrātmetru platībā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 96,80 EUR (deviņdesmit seši *euro*, 80 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 96,80 EUR (deviņdesmit seši *euro*, 80 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 96,80 EUR (deviņdesmit seši *euro*, 80 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 18,99 EUR (astoņpadsmit *euro*, 99 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 19,00 EUR (deviņpadsmit *euro*, 00 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 18,99 EUR (astoņpadsmit *euro*, 99 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 19,00 EUR (deviņpadsmit *euro*, 00 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 18,99 EUR (astoņpadsmit *euro*, 99 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 19,00 EUR (deviņpadsmit *euro*, 00 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,25 EUR (divi *euro*, 25 centi).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,26 EUR (divi *euro*, 26 centi).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,26 EUR (divi *euro*, 26 centi).

Noteikt sprieduma daļā par piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, Augstākās tiesas Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2017.gada 7.marta.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (paraksts) Lelde Grauda

Tiesnese (paraksts) Milda Zelmene

Tiesnese (paraksts) Dzintra Zvaigznekalna-Žagare